

Előfizetési ár:

Égész évre ... 10 kor.
Fél évre ... 5 kor.
Negyed évre ... 2.50 kor.
Havonként ... 90 fill.
Egyes szám ára 20 fill.

ASZÓDI HIRLAP

Hirdetéseket

mérsékelt áron felvesz
a kiadóhivatal.
Nyitltér: minden sor
50 fillér.

A galgavölgyi községek közgazdasági, társadalmi és közművelődési hetilapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal a Petöfi-nyomdában,
Aszód, Főút 482. szám.

Felelős szerkesztő: DR. GLÜCK ADOLF.
Szerkesztő: VAS JÓZSEF.

Előfizetési, nyitltéri és hirdetési díjak előre
fizetendők.

Közjóra való koldulás.

Irtá: Nagy Zoltán, kir. törv. bíró.

Am meg lehet, hogy más címet is lehetett volna találni e sorok fölé, olyan másat, amely nem sértő, nem dissonáns, hanem elfogadottabb, talán salon képebb is. Mondjuk hogy ezt: társadalmi adó vagy a jólelkű adakozók vagy mit tudom én mit. De tudatosan, szándékosan irtam és használom ezt, mert ez a megfelelőbb a lenyuzott, kiuzsorázott magyar társadalomhoz.

Mert miről is van szó? Azokról a társadalmi segélyakciókról, melyek naptár szerint már is egy-egy napot foglaltak le maguknak így tavasz kezdetén, elnevezvén e napokat gyermeknap, tüdővésznap, tüzoltónap és más egyebeknek mindenkor azon minden részletében megegyező garnirunggal utcákra, terekre, templombejáratokhoz kiállított urnákkal és perselyekkel abból a célból, hogy ekként kolduljanak a közjóra.

Szó a mi szó, mindannyian bele utáltunk már ezekbe az urnákba és perselyekbe. A humanitás ezer ráncu köpenyével betakart érzékeny szív megdöbbenése bennünk és nálunk már nem részvétet, adakozási kedvet és anyagi részesedést vált ki, hanem

elfordulást, egy bizonyos nemét a halálos szégyenkezésnek kelti fel és a kijózanodott emberi gondolkodás azalatt, a míg a kéz a zsebben turkál, hogy onnan pár fillért kihalásson a mellének szegezett urnák számára, azt a kérdést veti fel, vajjon a társadalomnak kell-e eltartani az államot és vajjon a társadalom kötelezettsége-e az, hogy állami ellátás körébe tartozó intézményeket megalkosson? És ebben a gondolat menetben a többi magától jön az okoskodás láncolata így következő: talán az állam még sem valami mennyei ragyogásu ethikai eszme, hanem egy alkalom szülte, szükség fentartotta nagy kiterjedésű vagyonbiztosítás. Az annyi féle módon és néven kivetett adó közvetve és közvetlenül arra is szolgál talán, hogy az állam nemcsak magunknak, hanem a közintézménynek is gondját viselje. Az a sarcolás, pumpolás és megkörnyékezés, melyet a társadalom saját tagjaival szemben a találékonyaság, hogy ne mondjuk szemérmertlenség annyi formájában megkísérel, kisajátított állami kötelezettség átvállalt tevékenysége mégis és a perselyezés és urnázás pedig valódi néven nem más, mint koldulás.

És így okoskodván a merev visszautasítás és rideg elzárkozás után mégis

megmozdul bennünk valami jónak nevezett érzés, nevezzük köznyelven: a társadalom jó szívének és azt a kérdést téteti fel nekünk, vajjon ki segítsen, ha a társadalom nem segít? Pedig mikor ezután erre a kérdéshez jutunk, már nem tudunk elfogulatlanul gondolkodni és az ujjaink közé került fillér már benn csörög az öblös száju perselyekben.

Azt nem, korántsem merném papirra sem vetni, hogy az emberszeretet mély forrásából fakadt csöppek száradjanak ki és ököre szorítsuk kezeinket, mikor az emberszeretetre hivatkozva várnak és számítanak a mi fillérreinkre, hanem azt nem habozom kijelenteni, hogy nagy különbség van célok és célok között és ezek körében vannak bizonyos meghatározott kötelezettségek, melyeknek teljesítése elsősorban, sőt kizárólag állami feladatot képez. Ott és abban van a hiba, hogy az állam bárha felismeri ezeket a kötelezettségeket, készséggel tolja a társadalom nyakába, a társadalom s különösen ennek számában soha sem fogyatkozik, mindenek fölött azonban személyes kultust szolgáló tagjai, szereplési, érvényesülési vágytól sarkalva magukra vállalják a feladatok teljesítését. Így keletkezik azután a megzavarodás és ekként áll elő a fogalom zavar, amelynek

Utolsó pillanatban.

Irtá: Kálmán Jenő.

Bánky kaján mosolygással fölnezzett az égre. Langyos illúziót keltő éjszaka volt, holdfényes tavaszi éjszaka, erősen illatos. És ott, az orgonabokor árnyékában egy soványka, szegény nő szinte észelős erővel fogta át Bánky vállait. Bánky fölnezzett az égre és a homályban ördögi gunnyal csillant meg a szeme. Suttogóvá tompított hangja melegen reszkedett és tulajdonképpen csak most érezte, hogy elhibázott élet áll mögötte: színésznek kellett volna lennie.

— Csak még egy hétig légy türelemmel, Giza — mondta lágyan. — Egy hét alatt elintézek mindent a családdal és akkor bejelentem az egész világnak, hogy az enyém vagy!

Itt már diadalmas zendüléssel szállott föl Bánky hangja, ő maga szinte megnyulott, megmagasodott és vitte, emelte magával a soványka, szegény leányt, aki e pillanatban úgy festett az orgonabokor élesen kirajzolt árnyékában, mint valami csenevész élődi egy hatalmas tölgy derekán. Bánky pedig, amíg e nagyszerű színész-produkciót végigcsinálta, ilyesfélét gondolt:

— Hol leszek én már egy hét múlva?! És hogy fogsz te őrlőngve dühöngeni, te ostoba vén lány, te elszáradt kis senki. Hogy fogsz majd engem átkozni, holott nem leszek tökéletes igazad, mert a keshedt, szomorú életednek mégis adtam

egy olyan boldog, csudás hetet, aminőt nem adhat néked senki a világon.

Gyöngéden lefejtette magáról a sovány karokat, átfogta a leány derekát és lassan megindult vele a ház felé. Most már atyáskodva színészkedett a hangja, amint mondta:

— Most szépen bemegy és lefekszel. Lefekszel, elmondasz értünk egy imát és szép álmokat álmodozva elalszol.

A ház végében megegyeszer megcsókolta a leányt. Kicsinyt megborzongott a lázas ajkak szárazon égő forróságától, aztán erőlyes mozdulattal kiragadta magát a lány karjai közül és nesztelen lépései elvesztek a sötétben. A kapu tompán dörrönt utána, kint volt a kisvárosi utca csöndességében és ment előre kacagva, frissen, ruganyosan.

— Mához egy hétre micsoda örült kavardás lesz itten! — gondolta mélyeséges akasztófa-humorral. — Amikor majd átlított halántékkal fekszik Bánky Zsolt, a vármegye első gavallérja, a legsnájdigabb zseni, a legpazarabb mulató, a legjobb táncos. Ott fekszik majd Bánky Zsolt és és holtestét bectelen lepellel borítja be egy sok-ezer koronás váltóhamisítás rut szenzációja és három vénkisasszony viaskodva fog átkozódni a ravatala fölött. . .

Még bement egy kicsit a kisváros urainak éjszakai tanyájára, a társaságból kevesen voltak ott, de a vendéglős egészen a küszöbök eléje szellett, a cigány kellős közepén hagyott abba egy divatos kuplét és rákezdett Bánky Zsolt nótájára: „Kitették a holtestet az udvarra.” Bánky elmoso-

lyodott, intett a primásnak, pezsgőt rendelt és tizszer egymásután huzatta el a nótát. A kert-helyiségben mindenki őt csodálta, a kisváros népei között szinte felséges volt az ő daliás alakja, a kert megtelt az ő dicsőségével, csak szélről, a zöld rács mellett, egy oleander-bokor aljában suttogta sárga irigységgel egy savanyu kis vidéki riporter:

— Lesz ez még másképpen is!

A hét meglehetősen gyorsan pörgött le. Bánky Zsolt álomban élt, mindenkit szeretett és vénlányokat csábitott. Ugy érezte, hogy neki nem szabad anekdóta nélkül elmúlnia. Ha már csuf emlékeztetével ráfekszik sirjára egy kellemetlen ügy, legyen valami, a mi kiengesztelő mosolygásra görbíti a becsmérő ajkak kemény vonalozását és nagy ivások mellett a kassinóban ezental is ugy szerepeljen a neve, mint örökké jökevű tréfacsináló. A megdöbbenést, a káromló zsidásokat el fogja nyomni egy nagy, harsogó kacagás, amely végigzeng, végigzuhog az egész vármegyén. Szentri körökben, ahol szerették, hivatalnok családoknál, ahol az elnyomottak fanatikus irigységével gondoltak rája, ezen az utolsó kalandon mutatnak majd az emberek. És három vén leány? Ejh, hiszen azokat gavallérosan kifizette egy élet minden keserűségéért és minden gunyos mosolygásért, amely az ő halála után következik majd rájuk.

A napjait megosztotta három vénlány között, éjszaka mulatott. Megegyeszer huszonegy órája volt és alapos munkát akart végezni. Gyönyörködött a szegény munkások nagy odaadásában, tetszett neki az a bámuló, magátkinzó, kéjes két-

látható jelei a kolduló urnák, eredménye pedig az ugysis tulontul kizsákmányolt, agyonsarcolt, mindig ugyanazonos magyar társadalom, amely ha nyög is, zugolódik is, még mindig gyáva, vagy legalább is álszemérmes elutasítani magától a közjóra való koldulást.

Hirek.

— **Brünauer Mór halála.** Munkás és eredménydus életének befejezése után örök pihenésre tért *Brünauer Mór*. Amíg élt, megkülönböztetett tisztelben részesült, elismerésül példátlanul szorgalmas és kitartó munkásságának és hálából mindazon jótéteményeiért, melyeket nemesen érző szívéhez méltóan mindvégig gyakorolt. Szegény sorsból egyedül saját erejére támaszkodva szüntelen és fáradhatatlan munkásság közepette haladt előre, míg tevékenységének jutalmául magának és családjának anyagi jólétet teremtett és emelkedett arra az erkölcsi magaslatra, amelyre közügyeink terén szerzett érdemei folytán jutott és amelyen magának közbecsülést szerzett. Mert nemcsak önmagáért munkálkodott, de a közért, szeretett szülőhelye, Aszód községsége, amelynek fejlődését és mindennemű érdekeinek előmozdítását mindenkor szívén viselve, érte nem egyszer áldozatot is hozott. Különösen a felekezeti életben vett lelkes buzgalommal részt. Mint az izz. hitközségnek, melynek hajdan atyja is vezető embere volt, több éven át elnöke, hitközségét minden irányban fejleszteni, nagygyá tenni törekedett és amikor ezt szívének nagy öröme elérni vélte, helyét másnak adta át. Mert az elnöki széket, amelyet nem tekintélyének emelésére használt fel, de amelynek dísz ő adott, csak addig tartotta meg, a míg elnöki minőségében hitközségének szolgálatot tehetett. Elnöke volt a szentegyletnek is, amely hivatásának magaslatára az ő szeretettel párosult kiváló vezetése alatt emelkedett. Nagy anyagi hozzájárulásával kőfallal kerítette körül a sirkertet, ahová őt is kivitték azon a gyászokcsin, amelyet az egyet részére ő ajándékozott. Ugyancsak a saját költségén építette fel — imádott neje emlékének szentelve — a hulla-

házat is. A szentegylet, amelynek elnöki állásáról történt leköszönése után is haláláig buzgó és odaadó tagja volt, hálájának kifejezéseként örökös elnökévé választotta. A mult év végén családjával Pestre költözött, de az aszódi izz. hitközségnek továbbra is tagja maradt. Hervadhatatlan érdemeiért, melyeket az ő áldozatkészségéből is ujjonnan felépített templomban elhelyezett márványtábla örök időkig hirdetni fog, a hitközség is örökös tiszteletbeli elnökévé választotta meg. Jótékony-sága közismert volt. Szűkölködő embertársairól soha meg nem fejejtkezve, azokat dus adományokkal látta el és szive jóságát soha senkitől meg nem tagadta. Sokan vannak, akiket kenyérkeresethez ő segített és akik boldogulásukat neki köszönik. Üres kézzel nem távozott, aki segélyért hozzá fordult. Áldásos életének 89-ik évében szólította el őt a halál. Itt kívánt pihenni Aszódon, szeretett szülőföldjén. Haza is hozták holttestét, melyet május 7-én helyeztek el örök nyugalomra. Temetése, melyen dr. Hevesi Simon budapesti főrabbi az elhunyt érdemeit méltatva megható gyászbeszédet mondott, Aszód községségének osztatlan részvétele mellett ment végbe. Az elhunytat kívánsága szerint a neje mellett ásott sírban temették el. Nyugodjék békében!

— **Fazekas Ágost** vármegyénk alispánjának jubileuma. Járásunk főszolgabírája most körözi az emlékbükkönyv szánt lapot, a járás területén lakó megyebizottsági tagok autogramjainak begyűjtése végett; ezen albumlap f. hó 18-ig az aszódi főszolgabírói hivatalhoz multhatatlanul visszaküldendő.

— **Uj iparvállalat Hatvanban.** Ring Gyula hatvani építész kezdeményezésével alakuló Asbest pala fedő r.-t. már e napokban megkezdte gyártelepének építését. E célra az újvásártérrel szemben vásárolt területet. Mintegy ötven munkás nyer mindjárt az üzem kezdetén állandó foglalkozást; az üzem emelkedésével természetesen a munkások száma is emelkedik.

— **A sajtó köréből.** A Gödöllői Hirlap legutóbbi számában bucsuzik eddigi buzgó szerkesztője *Kazay László* dr. Laptársunk felelős szerkesztője ezentúl *Pál Ferenc* dr. gödöllői ügyvéd lesz, aki már régebben is munkatársa volt a Gödöllői Hirlapnak.

— **Megyés püspökünk bérmautja.** Gróf Csáky Károly Emánuel váci megyés püspök segédpüspöke Jung Mihály felszentelt püspök kíséretében járásunkba f. hó 6-án érkezett. Boldog község határában Decsy József a gödöllői járás főszolgabírája fogadta őket, majd 7-én Gödöllőn, ahol a bérmasszentséget osztotta ki maga a főpásztor. F. hó 10-én ismét Turára érkezett mindkét püspök, kiket itt a vármegye főispánja járásunk új főszolgabírájával együtt a plébánia előtt fogadott.

— **Főigazgatói látogatás.** *Spitkó* Lajos kir. tanácsos budapestvidéki tankerületi kir. főigazgató szerdán május 8-án látogatta meg az aszódi gimnáziumot és az egyes osztályokban meghallgatta a tanulók feleleteit, megvizsgálta írásbeli dolgozataikat és rajzaikat. Látogatása végén meglegedését fejezte ki a gimnázium tanári karának.

— **Bucsuavacsora főszolgabíránk tisztelére.** A pomázi járás közönsége e hó 4-én bucsuzott el *Sárkány* Ernő főszolgabírótól. A pomázi kaszinó összes helyiségeiben ötfogasos társasvacsora volt, amelyen 150 személy vett részt. Ez alkalommal fejezte ki a pomázi járás közönsége azt a meleg és megérdemelt szeretetet, melyet *Sárkány* Ernő volt szolgabírájuk, most már aszódi főszolgabíró iránt érez. Fájó szívvel mondott bucsut neki, de egyben örömeinek is adott kifejezést, hogy az általuk nagybecsült és közszeretnek örvendő szolgabírájuk személyével lett betöltve az aszódi főbírói állás. Az első felköszöntőt *Almásy* Sándor főszolgabíró mondta, ki mint volt főnöke és tisztviselőtársa vett bucsut tőle, utána *Almásy* László orsz. képviselő mint jöbarát és a választókerület nevében bucsuzott a távozó főszolgabírótól. Majd a község, a jegyzői kar, a bírák, a klérus, a tanítói kar és a kaszinó tagjai bucsuztak, de egyben mindannyian kifejezték azt is, hogy most bucsuznak, de még Aszódon ünnepelni akarnak. Az estnek fényes rendezése dr. Rödiger pomázi járási orvos érdeme, ki mint a kaszinó gazdája és a távozonak tisztviselőtársa gondoskodott az est méltó sikeréről. A társaság legnagyobb része reggel 8 óráig a legjobb hangulatban volt együtt.

— **Kinevezés.** A vármegye főispánja *Kövér* Péter dr. aszódi ügyvédet tiszteletbeli vármegyei tisztviselőnek nevezte ki.

kedés, ahogy ezek a lányok a csókjaikat fogadták és élvezte megszedült boldog vergődésüket. Három vénlány kába esztelenséggel nekiröppent a fénynek és táncoltak, csapongtak körülötte, nem sejtve, hogy ez a tánc haláltánc leszén. Tavasz volt és ezek a lányok úgy érezték, hogy friss vér csöpött valahonnét száraz ereikbe, a szemük nedves fényben úszott, a szívük túlradt, cicomásan, kikívánczó büszkeséggel lejtettek a kisváros népei között és számolták az időt négy nap . . . három nap . . .

Ők is számoltak, Bánky is számolt, csak egy ember volt, aki minden matematikai alap nélkül segítette kibogozni ezt a kusza históriát: a riportert. Ennek a jó fiúnak egyszerű tragikus összeütközése volt Bánkyval. A daliás megyei aljegyző elhódította tőle a nyári szimfóniát csilágát, a kedves Liliom Stéfít. A riportert akkor hónapokon keresztül bódultán járkált, keveset evett, inkább ivott és örökszép, bár ismeretlen költeményben siratta el az asszonyi hütlenségét. És járván a maga borszagu kálváriáját, napról-napra megújuló bosszút esküdött Bánky ellen. Szimatolva lesett minden hirt, amit Bánkyról suitogtak és nyugtalanul kutató szemeit nem kerülte el az a megmagyarázhatatlan tény, hogy az aljegyző az utóbbi időben egyszerre három vénleánynak csapja a szelet. Csupa rejtély volt mindez a derék fiúnak, aki nem azért volt újságíró, hogy ne igyekezett volna leszállni a rejtélyek fenekére.

Nem feltűnően, de annál diplomatikusabban dolgozott. Az egyik napon a kávéházban leült alsózni a Giza édesapjával, az öreg Strocza

bácsival. Szándékosan nyerni hagyta az öreget, elszalasztotta a legjobb alkalmakat és látszólag bosszankodott, hogy Strocza bácsi minden kört megnyeri.

— Hiába! — sóhajtott jelentős szemhunyorítással, — akinek egyszer szerencséje van...

— Miért te? — kapta föl fejét Strocza bácsi, érezvén, hogy valamire céloz a fiu.

A riportert a vállát vonta és úgy felelt vissza, himezve-hámozva:

— Jó, jó, — bólogatott a riportert, — nem zörög a haraszt, ha nem fuj a szél.

Az ördög adótáros arca megenyhült.

— Ej, ej, hát már ezt is tudják? No lám, Hát igaz, szerencsének szerencse. Bánky Zsolt első gavaléria a vármegyének. Gazdag, szép fiu, de az én lányom se utolsó!

Aztán érezvén, hogy most nagyot mondott, mentegetőzve hozzátette:

— Mindig mondtam, hogy jól teszi a Gizi, ha vár. Csak nem mehet minden csip-csup legényhez . . . De hová sietsz, te?

A riportert akkor már vette a kabátját és szaladt. Csak annyit hallott még, hogy Strocza bácsi utána kiáltotta:

— Aztán ki ne szerkeszd ám az újságba, mert ez még hivatalos titok!

— Jó, jó, — bólogatott a riportert és elszaladt. Ment a második számú vénlányhoz, az Ivánkovics Terához, aki a tíz év előtt való bálkirálynői méltóságából mindössze a társasághoz való ragaszkodást őrizte meg hagyományképpen, ennél fogva hetenként egyszer zsurt adott. A zsuron

természetesen megjelent a helyi sajtó képviselője is és így nem volt tulságosan csodálatos, hogy a riportert már a kora délutáni órákban vizitelt.

Ivánkovics Tera leültette a riportert a szalónbán, konyakot töltött neki, mert az volt a meggyőződése, hogy az efajta íróemberek szesz oszonnáznak és barátságosan eldiskurált vele a kisvárosi pletykákról, egyebekről.

— Hallotta, — csevegett a riportert, — hallotta már, hogy Bánky Zsolt vőlegény?

Ivánkovics Tera elpirult egészen a haja gyökereig. Ime, ilyen kisvárosban nem lehet titkokat őrizni. De azért óvatossá akart lenni és megkérdezte:

— No és ki a szerencsés?

Már boldogan tiltakozni akart, mert azt hitte, hogy most az ő neve fog következni, de a riportert a világ legtermészetesebb hangján mondta:

— A Strocza Gizi. Éppen most mesélte a kávéházban az öreg Strocza.

Ivánkovics Tera egy pillanatig értelmetlenül bámult bele a levegőbe. Nyilván nem jól hallotta, a Strocza Gizi, az a . . . vénkisasszony. De a hatás kedvéért megismételte:

— Igen, a Strocza Gizi . . . de mi baja magának?

(Folyt. köv.)

— **Vásár.** Országos vásár lesz Aszódon f. hó 17-én, Áldozó csütörtök utáni pénteken. A vásárra mindenféle állat vészmentes helyről felhajtható.

— **Pályázat internátusra való felvételre.** A Dmke. makói diákonthonába az 1912—13. iskolai évre 160 gimnáziumi, esetleg elemi iskolai tanuló vétetik fel. Az ellátási díj havi 40, beiratási-, orvosi-, butorhasználati díj évi 40 korona. A felvétel kérő bélyegtelen folyamodványok iskolai, születési és I. osztályu tanulóknál újraoltási bizonyítvánnyal felszerelve 1912. év július 10. napjáig adandók be a Dmke. makói diákonthonának felügyelő bizottságánál. — Részletes prospektussal kívánatra készséggel szolgál a diákonthon igazgatósága Makón.

— **Villanyvilágításunk** ügyében arról értesítjük közönségünket, hogy a vezeték építéséhez már hozzá fogott a Ganz-gyár. Az áram vezetésére szolgáló oszlopok felállítását már megkezdték és így már nemsokára teljesül ama kívánságunk, hogy utcáink és lakóházaink jó villamos világitással legyenek ellátva.

— **Pest vármegye közigazgatási bizottsága** pénteken délelőtt tartotta rendes havi ülését Ráday Gedeon gróf főispán elnöklésével. Agoraszó Tivadar főjegyző terjesztette elő a szokásos jelentéseket. Petri Mór dr. királyi tanácsos, Pest vármegye tanfelügyelője jelentette, hogy több iskola államsegély iránt, a pestújhelyi római katolikus polgári iskola pedig két új állás szervezése iránt terjesztett fel kérvényt a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez. A pénzügyigazgató jelentése szerint egyenes adóban a múlt hónapban befolyt 247.717 korona 01 fillér. Elemi kárt három község jelentett be. A bizottság a jelentéseket tudomásul vette, azután folyó ügyeket és felebezéseket jelentettek be. A közigazgatási bizottság ülése után a gyámügyi felebezési bizottság tartott ülést.

— **A földgáz motort hajt.** A Veresegyház melletti Viczián telepen kutatás közben földgázra bukkantak. A felfedezett földgázt már munkába fogták. Csak néhány napig röpült el a levegőbe s álltak körül mindenfelől összesereglett kíváncsiak a föld mélyébe vezető csövet. Viczián Antal osztálytanácsos engedélyt kapott a pénzügyminiszteriumtól, hogy a földgázt ipari célokra használja fel. A földgáz egy hét óta egy negyven lóerős motort hajt, melynek erejét a téglagyártó telepen használják fel.

— **Kegyetlen erdővéd.** Faska Agnes 17 éves baji hajadon tavaly júliusban nagyanyjával kiment a kincstári erdő szélére egy csuporka szamócát szedni. Pogács József erdőőr a 70 éven felüli öreg asszonyt a földre dobta, Faska Agnest pedig egy bottal alaposan elverte, a csuprot és szamócát elkobozta, ráadásul Faska Agnest durva káromkodások között mindennek leszedta, a főszovalgábirónál erdei kihágásért fejelentette, ahol Faska Agnest 10 koronára meg is büntették. Pogács József ellen Faska Agnes a gödöllői kir. járásbírósnál kellő időben megtette ügyvédje útján a fejelentést. A mult csütörtökön megtartott tárgyaláson a becsület sértés vádja alól fel lett ugyan Pogács mentve, azonban könnyű testi sértés miatt 30 korona fő és 20 korona mellék büntetésre s körülbelül 50 korona költség viselésére lett elítélve. Faska Agnes védője az enyhítő 92. § alkalmazása miatt, vagyis amiért fogház helyett pénzbüntetést alkalmazott a bíróság felebezést jelentett be.

— **Katonai étkezési pénz.** A katonai elvonulás alkalmával a szállásadók által kiszolgáltató étkezésért a katonai részről fizetendő térítési összeget a folyó 1912. évre 62 fillérben állapította meg a honvédelmi miniszter.

— **Törvényhatósági utadó.** A vármegyei alispán leirata szerint az aszódi járás községeinek utadóiban következő összegeket kell behajtaniok és az adóhivatalba beszovalgaltatniok: Aszód 5793.79, Bag 1719.20, Boldog 2890.83, Domony 1276.13, Galgahévíz 2233.12, Hévízgyörk 1554.17, Iklad 1017.95, Kartal 2904.55, Tura 7268.52, Verseg 4731.97, Galgagyörk 998.94, Galgamácsa 1427.64 koronát.

— **Az aszódi gazdakör** f. hó 5-én tartott választmányi gyűlésén kézhez vette a m. kir. földmivélsügyi miniszter azon értesítését, hogy a folyó évre 300 korona államsegélyt utalványozott az egyesület részére. A gazdasági háziipari tanfolyam költségeinek fedezésére engedélyezett 500 korona államsegély mikénti felhasználásáról a gazdakör jegyzője részletes és okmányolt számadást nyújtott be s a tanfolyam sikeres eredményéről részletes jelentést tett, melyet a választmány a számadással együtt a földmivélsügyi miniszterhez fölterjesztett. Ugyanekkor a gazdakör elhatározta, hogy a Magyar Gazdaszövetség ez idén június 19-én Siófokon tartandó országos gyűlésén képviselteti magát. Végül a választmány határozatilag kimondta, hogy a gazdakör javára a közel jövőben tavaszi táncvigalmat rendez.

— **Gyermeknap.** Az Országos Gyermekvédő-Liga Ikladon e hó 6-án tartotta a gyermeknapot. A gyűjtést az iskolagyermekvek végezték erre a célra készült s a Liga nyomtatványaival bevont ládikákkal. A gyűjtés eredménye 20 kor. 84 fillér.

— **Uj igazgató.** A m. kir. vallás-közoktatásügyi miniszter Petri Mór kir. tanácsos, Pestvm. tanfelügyelőjének fölterjesztésére a tanügyi terén szerzett kitünő érdemei elismerésül kinevezte ifj. Szuhoyszky Béla galgagyörki állami iskolai vezető tanítót igazgatói címmel és jelleggel ugyanazon iskolához. A kinevezési okmányt e hó 23-án a kir. tanfelügyelő jelenlétében nagy szabásu ünnepség keretében fogják felbontani és az ünnepeltnek átnyújtani. Amint értesítenek, az ünnepség után kedélyes mulatságot rendeznek tisztelői.

— **Kinevezés.** A m. kir. belügyminiszter kinevezte Kühn Ernő ikladi ág. h. ev. tanítót az ikladi állami anyakönyvi kerülethez anyakönyvvezető helyettesnek. A hivatalos esküt e hó 18-án teszi le Szilágyi szolgabíró kezébe Gödöllőn.

— **Jótevény adakozás.** Brünauer Albert ur édesatyjának elhunya alkalmából május 7-én a temetés napján az aszódi chewra kadischának (szentegylet) 400 koronát, a helybeli nem zsidó felekezetü szegényeknek 100 koronát, a zsidó felekezetü szegényeknek 100 koronát, az izr. nőegyletnek 50 koronát, a tűzoltótestületnek 50 koronát és a betegsegélyző egyletnek 50 K adományozott. Itt említjük meg, hogy a szentegylet Feuermann József elnök és az izr. hitközség dr. Hacker István elnök vezetése alatt május 10-én tisztelgett a nemes szívü adakozónál részvételek kifejezése végett.

— **Uj bélyegvizsgáló.** A pénzügyi kormányának erős gondja van arra, vajjon a bélyegköteles okmányok minden esetben el vannak-e látva szabályszerű bélyeggel, vagy sem s hogy ezt ellenőriztesse, a kir. pénzügyigazgatóságok kebeléből mindig kiküld egy-egy tisztviselőt, a ki a közhatalóságok irat és levéltárában időnként ellenőröködik. A budapestvidéki m. kir. pénzügyigazgatóság a héten köriratban közölte a helyi hatóságokkal, hogy az idei bélyegvizsgálói teendőkkel dr. Radnay Béla p. ü. segédtitkárt bízta meg.

— **Egy modern Páris.** Az ókorban az almát három istennő közül Vénusznak ítélte oda, szépségdíj gyanánt. Változtak az idők! A mai

Párisokat nem elégti ki a szépség csupán, amikor háztitnézőbe mennek. Egy lázasodni készülő józsefvárosi fiatal emberről beszélük a következő jellemző történetét: három leányt ajánlott neki egy tantikája. A fiatal ember sorra látogatott mind a háromhoz. Az első vénuszi szépségével csakugyan majdnem meghódította, de már az első jouron feltűnt a nagy kacérsága is. „Hohó — szólt magához az ifju — vigyázz, nehogy szarvaidd nőjjenek!” Elment a második kisasszonyhoz, aki szintén csinos volt s a mellett duggazdag. Ez mindenesetre nagyon jó ajánlás. Csakhogy ott viszont arról győződött meg, hogy a szépséggel együtt papucsot is szerezne be. Ez se volt inyere. Maradt a harmadik: Egyszerűen, de izléssel berendezett lakásban fogadták, kedvesen derült, családias körben. A vendég olyan jól érezte magát az uj ismerősök között, hogy kevés nógatás után a vacsorára is ott maradt. Csupa józú, pompás fogás került az asztalra. A mama egyre kínálta: „Égyék ebből... Manci csinálta.” Mindent Manci sütött, mindent ő főzött. „De hát tündér ujjai vannak, — fakadt ki végül a csodálkozás a fiatal emberből, hogy ennyit tud!” Manci nagyot nevetett: „Dehogy is vannak tündér ujjaim! Az én kedves „Háztartásom“-ban találok ezeket a kitünő recepteket és még számtalan más hasznos tudnivalót.” Azután elmondta, hogy a „Háztartás”, Kürthy Emilné közismert, népszerű közlönye, milyen házias, szorgalmas, takarékos gazdasszonyt nevelt belőle. Ha van nővére — fejezte be — járassa neki. Nem drága. Negyed-évre mindössze 3 kor., a kiadóhivatal (Budapest, VI., Eötvös-utca 37.) szivesen küld megtekintésre mutatványszámokat.” A fiatal ember Mancinak ítélte oda az almát, mert feleségnek egy olyan leány való, aki nem hiu, nem fukar, nem zsarnok s aki örömet a férje dédelgetésében találja. Meglehet, hogy ez önző felfogás, de ilyenek a mai Párisok.

— **Mértékhitelítés.** Az időszaki mértékhitelítést a budapesti m. kir. állami mértékhitelítő hivatal Aszódon május 20—22-én, Domony Iklad és Kartal községekre szintén Aszódon május 23-án, Versegen 29-én, Bag és Hévízgyörkön 17—18-án, Galgamácsán június 1-én fogja eszközölni.

— **Himlő elleni védő oltás.** Dr. Hacker István körorvos a mult hét folyamán végezte a kisdetek oltását valamint az újraoltást a körzetébe tartozó községekben. Nem tudjuk, hogy az évszakok mennyiben befolyásolják a védő oltás sikerességét, annyi azonban bizonyos, hogy a tanév vége egyáltalán nem alkalmas iskolai szempontból az oltásra nézve, mert az azzal járó napokig tartó fájdalom a gyermekek figyelmét elvonja a tanulástól.

— **Szomszéd járásaink népessége.** Mult heti számunkban közöltük a járásunk népességére vonatkozó statisztikát. Nem érdektelen ezzel szemben összehasonlítani a szomszéd járások népességét, amelyekre vonatkozó adatokat itt közöljük. A gödöllői járás lélekszáma összesen 65,975, amely a következőképpen oszlik meg: Csömör 2718, Czinkota 7624, Dány 2896, Gödöllő 7569, Isaszeg 4120, Kerepes 1720, Kistarcsa 1732, Mogyoród 1973, Nagytarcsa 988, Pécel 5524, Rákosszabá 5068, Rákosszentmihály 6699, Rákospalota 2924, Rákosszentmihály 6560, Szada 1420, Vácszentlászló 1805, Valkó 2517, Zsámbok 2419 lakossal. A váci járásnak 56,901 lakosa van és pedig Acsa 1168, Alag 1624, Csomád 874, Csóvár 623, Dunakeszi 3356, Fót 3929, Kisnémedi 826, Órszentmiklós 910, Pestújhely 5547, Püspökhatvan 1337, Püspökszilágy 1084, Rákospalota 25247, Szód 3675, Vácbotyán 543, Vácduka 647, Váchartyán 868, Vácsujfa/ta 487, Vácrátót 1122, Veresegyház 2208, Zsidó 926 lakossal. Vác városában 18,952 lélek lakik.

